

The neuropsychometrics of aging : normative studies in the Maastricht Aging Study

Citation for published version (APA):

van der Elst, W. (2006). *The neuropsychometrics of aging : normative studies in the Maastricht Aging Study*. [Doctoral Thesis, Maastricht University]. NeuroPsych Publishers.
<https://doi.org/10.26481/dis.20061012we>

Document status and date:

Published: 01/01/2006

DOI:

[10.26481/dis.20061012we](https://doi.org/10.26481/dis.20061012we)

Document Version:

Publisher's PDF, also known as Version of record

Please check the document version of this publication:

- A submitted manuscript is the version of the article upon submission and before peer-review. There can be important differences between the submitted version and the official published version of record. People interested in the research are advised to contact the author for the final version of the publication, or visit the DOI to the publisher's website.
- The final author version and the galley proof are versions of the publication after peer review.
- The final published version features the final layout of the paper including the volume, issue and page numbers.

[Link to publication](#)

General rights

Copyright and moral rights for the publications made accessible in the public portal are retained by the authors and/or other copyright owners and it is a condition of accessing publications that users recognise and abide by the legal requirements associated with these rights.

- Users may download and print one copy of any publication from the public portal for the purpose of private study or research.
- You may not further distribute the material or use it for any profit-making activity or commercial gain
- You may freely distribute the URL identifying the publication in the public portal.

If the publication is distributed under the terms of Article 25fa of the Dutch Copyright Act, indicated by the "Taverne" license above, please follow below link for the End User Agreement:

www.umlib.nl/taverne-license

Take down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us at:

repository@maastrichtuniversity.nl

providing details and we will investigate your claim.

**The neuropsychometrics of aging:
normative studies in the Maastricht Aging Study**

Wim Van der Elst, 12 oktober 2006

1. Ten aanzien van psychologisch testonderzoek is de regressie-gebaseerde normeringsmethode superieur aan de traditionele methode van normeren.
2. De discussie in de wetenschappelijke literatuur over de optimale statistische procedure om verandering in cognitieve functies over de tijd vast te stellen bij *individuen*, is een schijndiscussie. Er kan immers worden aangetoond dat de Reliable Change Index methode een speciaal geval is van de regressie-gebaseerde methode van het meten van verandering.
3. Normen voor neuropsychologische taken dienen gestratificeerd te zijn naar opleidingsniveau. Als dit niet gebeurt kan een ernstige fout worden gemaakt bij het beoordelen van iemands cognitieve status.
4. Hoewel er vele vormen van validiteit bestaan die gebruikt worden om de merites van (cognitieve) taken te beoordelen, is er in wezen slechts één vorm van validiteit die van essentieel belang is, namelijk ecologische validiteit. Daaronder wordt de predictieve relatie verstaan tussen de prestatie van een persoon op een (cognitieve) taak en het gedrag van deze persoon in diverse situaties in het dagelijks leven (Sbordone, 1996).
Sbordone, R. J. (1996). Ecological validity: some critical issues for the neuropsychologist. In: R. J. Sbordone & C. J. Long (Eds.), *Ecological Validity of Neuropsychological Testing* (pp. 15–42). Delray Beach, Florida: GR Press/St. Lucie Press.
5. Er bestaat een discrepantie tussen het empirisch onderzoek en de theorievorming op het vlak van de cognitieve veroudering: hoewel vele studies aantonen dat de achteruitgang in cognitief functioneren niet unitair maar differentieel is, wordt hiermee weinig rekening gehouden in het verouderingsonderzoek.
6. Het principe van evolutie door natuurlijke selectie maakt het vóórkomen van *werkelijk* altruïstisch gedrag onmogelijk. Daaruit kan worden geconcludeerd dat de categorische imperatief van Kant om de mens nooit slechts als middel maar altijd ook als doel te behandelen, een in de praktijk nooit te behalen ideaal is.
Kant, I. (2006). *Kritiek van de praktische rede*. Amsterdam: Boom.
7. Het failliet van het cognitief relativisme is op overtuigende wijze empirisch aangetoond door Sokal en Bricmont: zij publiceerden een nonsens artikel bestaande uit onjuiste en absurde beweringen in een ‘gezaghebbend wetenschappelijk vakblad voor postmoderne sociologen en filosofen’, zonder dat de reviewers of lezers dit in de gaten hadden. Dit toont eveneens aan dat een theorie zoals het cognitief relativisme, die op het eerste gezicht niet empirisch kan worden gefalsificeerd, met de nodige creativiteit toch kan worden getoetst.
Sokal, A. & Bricmont, J. (1999). *Intellectueel bedrog*. Antwerpen: Epo.

8. De ‘Intelligent Design theorie’, die momenteel vooral in de VS opgang maakt, is op geen enkele manier als wetenschappelijk aan te merken en dient te worden gezien als een geloofsopvatting zoals het creationisme.
9. Volgens een recente peiling accepteert slechts ongeveer 60% van de Nederlanders de evolutietheorie (Miller et al., 2006). Dit toont aan dat de mate waarin wetenschappers erin slagen om wetenschappelijke theorieën te communiceren naar de bevolking niet enkel wordt bepaald door het zekerheidsgehalte van een theorie maar ook door de emotionele repercussies ervan.
Miller, J. D., Scott, E. C., & Okamoto, S. (2006). Public acceptance of evolution. *Science*, 313, 765-766.
10. Het is moeilijk op een objectieve manier aan recente geschiedschrijving te doen indien het gaat om moreel verwerpelijke onderwerpen. Een duidelijke illustratie hiervan vormt Daniel Goldhagen’s werk (1996) over de holocaust.
Goldhagen, D. J. (1996). *Hitler’s willing executioners*. New York: Knopf.
11. Richard Dawkins omschrijft religie als een ‘hersenvirus’ dat zich voornamelijk verspreidt door het besmetten van kindere breinen. Omdat genezing van dit hersenvirus erg moeilijk is dient religieuze indoctrinatie van kinderen te worden bestreden, aldus Dawkins. De implicatie van deze opvatting is dat de godsdienstlessen in het onderwijs moeten worden vervangen door initiatieven zoals ‘filosoferen met kinderen’, die tot doel hebben kinderen zelfstandig te leren nadenken eerder dan hen dogmatisch voorgekauwde antwoorden op te dringen.
Dawkins, R. (2005). *Kapelaan van de duivel*. Antwerpen: Contact.
Dawkins, R. (2003, November 19). *The science of religion*. The Tanner Lectures on Human Values, Harvard.
Dawkins, R. (2003, November 20). *The religion of science*. The Tanner Lectures on Human Values, Harvard.
12. Het is fout te beweren dat wetenschap en religie over andere aspecten van de werkelijkheid spreken en in die zin beiden ‘waar’ zijn. Er is maar één werkelijkheid en bijgevolg één waarheid. Daarom is het niet mogelijk dat zowel de evolutietheorie als het bijbelse scheppingsverhaal ‘in zekere zin’ waar zijn. De evidentie voor de evolutietheorie is overweldigend, de evidentie voor het scheppingsverhaal in Genesis nihil.